

σαν σωστά δέκα χρόνια, χωρίς κανείς να με ύπαυευσθη. Στο τέλος όμως κάποιος αστυνομικός, από τις φλυαρίες μερικών καταδίκων, ανακάλυψε ότι ένας αξιωματικός ήταν επί κεφαλής αυτής της σείρας των λαθροφύλων. Μά δεν ήξερε τ' όνομά μου. Για να γλυτώσω από την περιέργειά του, έγραψα μερικές μποτιλίες και στη σαγή του και τον κατήγγειλα στον διοικητή. Έτσι ο περιεργός συνάδελφος πλήρωσε με δέο χρόνια φυλακή αυτή την άνοχησία του. Κατόπιν άρχισα να καταγγέλλω κι' αυτούς τους καταδίκους, οι όποιοι φυσικά δεν ήξεραν ότι έγω τους πουλούσα τ' αλκοόλ. Κι' έτσι ήσαν οι μόνοι που ήξερα πού το έφραβαν, τους ανέκαλιπτα άμέσως και τους παρέδωδα στους δικαστές κι' από κει στο όθιμο. Όλοι οι έγκληματίαι δοσιέρα με φοβούνταν σαν το διάβολο. Κανείς όμως δεν τόλμησε να με περιάξει. Ήξεραν ότι άρκοισε να τους καταγγείλω για χρήση αλκοόλ, για να πέσουν στα χέρια τού θύμου.

—Άλήθεια, δεν μου λές, Ντικλέρ, τόν φρίτρησε γεμάτος φρίκη, που έφραβαν οι κατάδικοι το αλκοόλ ;

—Στο καπέλο τους, μ' απάντησε χαμογελώντας το 'Κορούας'. Οι σύντροφοί μου τούς είχαν προμηθεύσει φράδινα καπέλλα, όμοια με τόν κατήγορον, με τή διαφορά ότι είχαν διαπύο τεπέ. Μέσα εκεί μπορούσαν να κρύφουν εκατό δραχμια αλκοόλ...

—Είσαο τρουζέρ, Ντικλέρ ! τού είπα. Σου άφείξε πού έβανες ληστρά. 'Ο Πάολ Ντικλέρ δεν μ' απάντησε. Τό βλέμμα του είχε θολώσει από τόν ρυτί. Και ξαφνικά άρχισε να γελάει, μ' ένα τόσο άνατριχαστικό γέλιο, πού με πάγωσε. Σηκώθηκα και θέλησα να φύγω. Μά ο Ντικλέρ τραβήξοντας μου έφραξε τόν όθιμο.

—Στάσου, φιλαρέμο μου. Έξωό να σου πώ και κάτι άλλο πού σ' ενδιαφέρει...; μου είπε ειρωνικά.

—Μέ τ' απάντησα λοιπόν τόσο κοντού, όστε να σ' άφήσω να φύγεις από δωστέρα, για να 'ρέξεις να τ' άπες όλα στο διοικητή ;...

Και πριν να προφτάσω να τόν άποδώσω, άδειασε τόν πιστόλι του έπάνω μου, Σάθηκα ός έκ θυμού από τόν θάνατο. 'Η σφαίρες σφύριζαν τόσο κοντά στ' αυτιά μου, όστε παρ' όλιγο θά μ'έλιχαν σκοτώσει.Έβγα την ψυχραμια όσώτσο να τρέξω πρός τήν έξοδο τής σαγής του και να γλυτώσω από τή χέρια του. Μά δεν τόν κατήγγειλα στο διοικητή. Φοβήθηκα τήν εκδίκηση τόν συνενόχου του κι' αυτούς άκόμη τους καταδίκους, πού έξ αίτιας μου θά έχχαναν τόν αλκοόλ. Έτσι τόν άφησα να φύγει άνετάχλητος για τή Γαλλία. 'Ο Πάολ Ντικλέρ ήταν ο μεγαλύτερος επαγγελματίας, πού γνώρισα στη Γουάνιαν.

ZAN NOPMAN

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

—Λένε πως στο ράσο δεν κάνει τόν καλύτερο. Αυτή ή παρουσία ίσως νάια σωστή για τους καλύτερους, εινε πούλ φρέσκη όμως για τους άλλους ανθρώπους στη σημερινή κοινωνία.

—Έξαινο πού τό χαρακτηρίζουμε ός άδύνατο να γίνη, δεν εινε και πού δεν μπορούμε να τό κάνουμε, αλλά κάτι πού δεν θέλουσε να ζήνομε.

—Ή ήτε μου για ποιές άρετές κινάται ένας άνθρωπος και θά σής πού τή ελαττώματά του.

—Μόλις αγαπήσωμ' έναν άνθρωπο, παύουμε να βλέπουμε τή ελαττωματιά του. Έτσι έξηγείται γιατί όλοι μας δεν βλέπουμε τή δικιά μας ελαττώματα.

—Οι άπελπισμένοι δεν μπορούσαν να έμποδίσουν κανένα να ελιπίη κι' ή έρωτικές προσέσεις δεν θροφάινα κανένα από τήν ανάγκη της άγάπης. Γι' αυτό υπάρχουν πάντα και θά υπάρχουν εντιχιαιμένες στιγμές στη ζωή.

—Όταν εινε κανείς νέος, ο έρωτας γι' αυτόν εινε ένα κικό πού προσέζει ευχάριστο. Άργότερα ο έρωας καταπτά με ευχάριστος, πού προσέζει κακό.

—Κανείς δεν γνωρίζει τις γυναίκες, γιατί έκείνοι τους άποίους αγαπών τις βλέπουν από πολύ κοντά και έκείνοι τους άποίους δεν αγαπών τις βλέπουν από πολύ μακριά.

—Μή μμεισθε τους ανθρώπους πού χάνουν τόν καιρό τους μελετώντας τις γυναίκες. Άρκεσθήτε να τις αγαπάτε μονάχα.

—Αν δεν ύπάρχον γυναίκες πάνω στη γή, όλοι οι άνθρωποι θά ήσαν άγγελοι. Θα στενοχωριόντουσαν όμως υπερβολικά !...

—'Ο έρωτας δίνει πνεύμα και στην πύ ήλιδια γυναίκα και 'απαντά ήλιδιο και τόν πνευματώδη άνδρα. Πολύ σπάνια όμως αυτός θά λησθή γι' αυτή του την κατάντια.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

'Ο λοχίας : (έρωτά έναν στρατιώτη). — Τί ήσουν προτού έφραξες στο στρατό ;

'Ο νεοσύλλεκτος (μ' άναστεναγμό). — "Ήσουν...ήσυχος κι' εύτυχής, πύρ λοχία !..."

'Ο κ. Μπράουν καλεί στο τηλέφωνο τόν φρενοκομικό και ρωτάει : —Μή τυχόν σάς έβγα κανέναν τρέλλο ;

—'Όχι, Γιατί ;

—Γιατί κάποιος άπέγαγε τή γυναίκα μου !...

—Έφραξε, ο Σμιθ ήταν άγνώριστος. Άφησε τή γυναίκα του και τό μιστάκια του να μεγαλώσουν. Τόν είδα χθές.

—Και πώς τόν άγνώριστο ;

—Καύ τήν όπατέλλα μου, πού μου έβλεπε πίσω !...

Κάποιος ρωτάει ένα ναύτη : —Δεν πιστεύω, παλιάρη μου, να είσαι από κείνους τους ναύτες, οι όποιοι έχουν από μιά σύζυγο σε κάθε λιμάνι τού κόσμου, ή ;

'Ο ναύτης.—'Όχι, κύριε, Γιατί υπάρχουν άκόμη πολλά λιμάνια, στα όποια δεν ήτυχε να πάω !...

'Ενας άνθρωπος μπαίνει φεαλλος σ' ένα φαρμακείο.

—Ασθεόσθε ! ρωτάει στο φαρμακείο. Τά σονάκια πού μου πώλησες για τόν πονοκέφαλο ήταν άρσενικό !...

—Πώς ; άπαντά ο φαρμακοπός. Άρσενικό ; Τότε...μωό χροσώτατε άκόμη ένα στήλιν !...

Μεταξύ φίλων : —Νομίζω, φίλε μου, πώς ο άγαθόνας σου τραβάει πολύ. Γιατί δεν τήν παίρνεις πιά τήν πατέλλα ;

—Τό σκέφτηκα ! Μά αν τή παντρευθώ, πού θά ... περνώ κατόπιν τις βουδιές μου ;

—Έφραξε, ο Μπράουν άφραει τή γυναίκα του να διευθίνη έκείνη τόν αυτοκίνητό του. Γιατί ;

—Μά γιατί, υποθέτω, πώς ή καυσόγυρο αυτοκίνητο θέλει ή καυσόγυρα σύζυγο !...

Μέσα στην όμάχη, ένας διαβάτης ρωτάει έναν άλλον :

—Βεβαίως ! Άν πάτε όλοσθα, θά πέσετε στον ποταμό !... Μόλις βγήκα κι' έγω από κει μέσα !...

—Μπορ ίτε, μήπως, να μου πήτε κατά πού βαδίζω ;

—Βεβαίως ! Άν πάτε όλοσθα, θά πέσετε στον ποταμό !... Μόλις βγήκα κι' έγω από κει μέσα !...

'Ο άστεινός βλακας.—Πώς από σάς όδηγούσε, τή στιγμή πού συγχροστικατε με τ' άλλο αυτοκίνητο ;

—Οί τρεις μεθυσμένοι.—Κανείς ! Καθώσαστε κι' οι τρεις στο πίσω κάθισμα !...

'Ο κύριος παρατηρεί τόν χαρούμενο ύφρο της άσητηρίας του και τήν ρωτάει :

—Τί σου σινάθη, Τζέν ; Φαίνασε ευχάριστημένη σήμερα...

—Χθές τόν βράδι, κύριε, πού είχα έξασο, πήγα σ' ένα ντάναγκο και ένας νέος έλαοχρωματιστής μου ζήτησε να γίνο γυναίκα του.

—Α ! αυτό εινε άληθεια ευχάριστο ! άπαντά ο κύριός της. Και πώς λέγεται αυτός ο νέος ;

—Δεν ξέρω ! άπαντά ή Τζέν με ύφρο προσθεβλημένο. Φανταστικατε πώς ήμια τόσο πρόστιχη, όστε ν' άρξισω άμέσως τόντες έρωτήσεις ;...

'Ο Μπράουν.—'Ο καίμενος ο Μπόλκς έκανε δύο άτυχιές γάμους.

'Ο Σμιθ.—Τί πού λές !... Τόν καίμενο !...

'Ο Μπράουν.—Ναι ! 'Η πρώτη γυναίκα του τόν έγκατέλειψε κι' ή δεύτερη...δεν ένοεί να τού δώσει τόν διαζύγιο !...

'Η άζόρταγη γυναίκα. —'Εκείνος.—Κατά τή γνώμη σου, πούσος εινε έκείνος ο όποιος έχει δυι φίλοι.

—'Εκείνη.—'Όχι. Πιλάσος εινε έκείνος πού έχει όσα θά ήθελα έγω να είχα !...

Άπορίες : —Γιατί κλαίνε καμιά φορά στούς γάμους ;

—Μά υποθέτω πώς όσο εινε παντρωμένοι, άρξίζον πρώτα, και κατόπιν τούς μμειντα κι' ο άλλη !...

'Εκείνη.—Μάθασα σ' ένα περιόδο πώς μερικοί άνάπαιθοι εινε τρέλλοι.

'Εκείνος.—Ναι ! Μή τή διαφορά πώς οι παντρωμένοι εινε όλοι τρέλλοι !...